

Qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres?

Dv, 28/09/2012 per Catalunya Religió

[Contemplació de l'Evangelí](#)

Joan, fill del Zebedeu, digué a Jesús que havia vist un que treia els mals esperits en el Nom de Jesús. Afegí que “hem mirat d’impedir-ho perquè no és dels que vénen amb nosaltres”. Jesús li respongué obrint-li un horitzó més ample: “No li ho impedi: ningú que, en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi”. I afegí aquesta sentència: “Qui no està contra nosaltres està amb nosaltres”.

Però, per què -a continuació- Jesús es mostra sever amb els que s’escandalitzen d’ell, i perquè, en un altre context, arriba a dir una sentència inversa i contrària a la que acabo de recordar? Jesús, a l’evangelí de sant Mateu, 12, 30, diu literalment: “El qui no està amb mi està contra mi. Qui amb mi no recull, escampa”.

La pregunta té una resposta senzilla. “Qui no està contra nosaltres està amb nosaltres” es refereix als valors que són comuns entre cristians i no cristians. Hi ha molts que, sense ser explícitament cristians, malden amb força per a viure uns valors i fer unes bones obres que també són uns valors i unes obres d’amor implícites en la fe viva. En faré una petita llista perquè quedi ben clar:

Treballar per la causa de la pau; erradicar la fam del món; plantar-se a favor dels drets humans; tenir respecte i amor a la persona humana (de la concepció fins el sepulcre); mantenir el comprimís a favor dels més pobres i desvalguts, a favor de la seva dignitat i dels elements bàsics que la procuren: habitatge, sanitat, escola, aigua potable... Aquell qui treballa a fons en aquests camps pot arribar a viure el miracle d’una existència lliurada com la de Jesús. (veure el Concili Vaticà II, Lumen Gentium n. 16).

Una altra cosa, però, és la fe en Jesús, el Messies, crucificat, mort i ressuscitat. Una altra cosa és la recerca, el seguiment i la comunió amb Jesucrist, pròpia del qui creu en la Bona Notícia, la qual sant Pau defineix molt bé: com que la gent pateix, Crist ha volgut patir i establir una línia contínua entre el sofriment de la Creu i el pas a la vida divina amb el Pare, en la resurrecció. La Bona Nova és que Crist vol fer aquest pas amb nosaltres; vol que estiguem allà mateix on hi és Ell: de pas pel sofriment de la Creu a l’alegria de la resurrecció.

En canvi, Jesús és sever amb el qui s’escandalitza d’ell. És sever i diu que el qui no recull amb ell, escampa, perquè no participa per la fe en la vida de Crist que vol viure en comú amb el creient. Qui, conscientment, no vol rebre el do de la fe fuig del seguiment de Jesús en el qui rau la vida de Déu i el do de l’Esperit per nosaltres.